

2014 წლი, 18-24 დეკემბერი

ფაზ 1 ლარი 50 თათრი

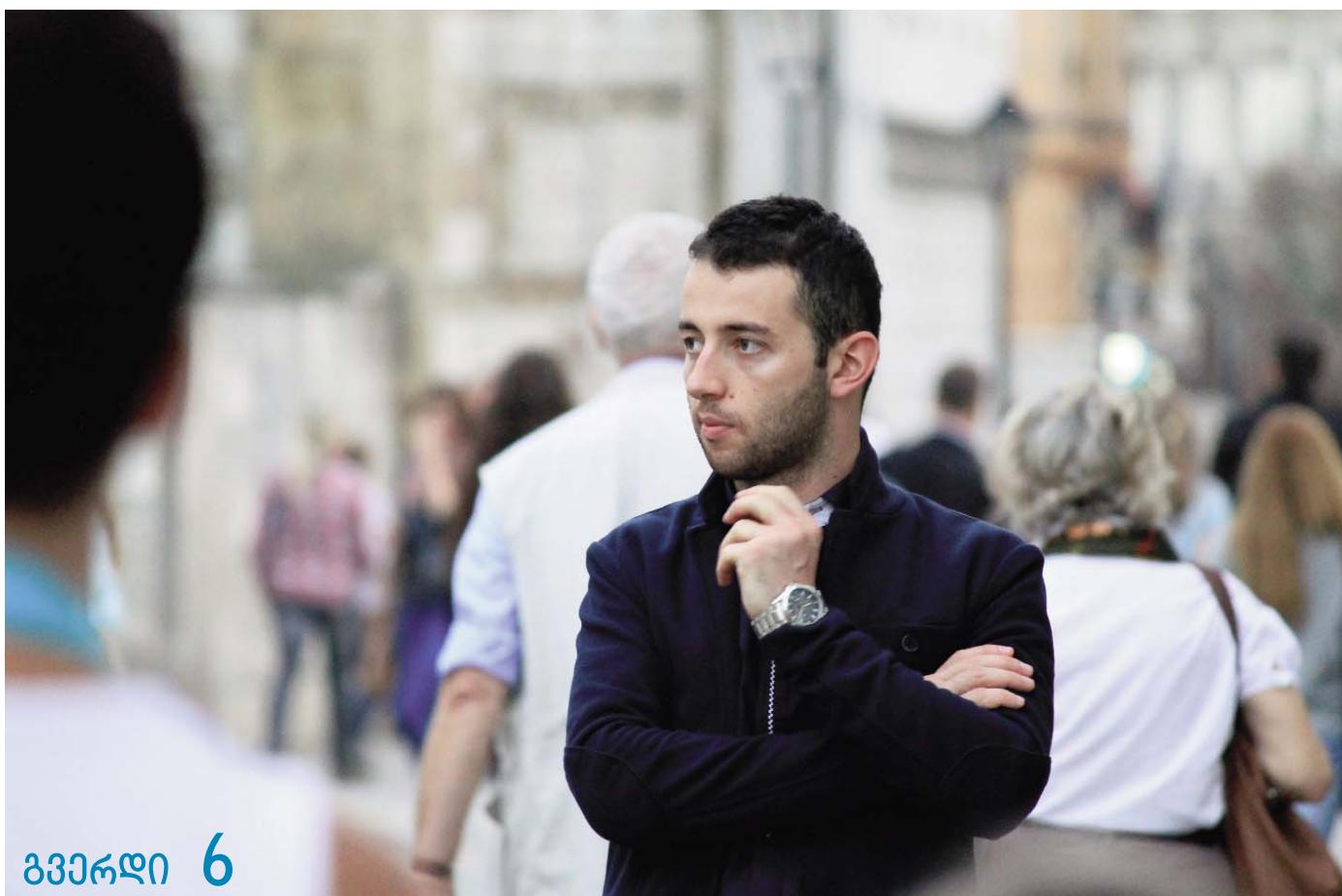


ახალი ტენისური

№39 (673) გამოშვებული 1998 წლიდან

www.axaliganatleba.ge

ვეცალოთ შევქმნათ რაინი ღირებული ქვეყნისა და საზოგადოების საკათილოლოონი



გვერდი 6

რუპრიცის „ქართველი
სტუდიონის უცხოეთში“
სტუმარია
ირაკლი გოგუა,
პრაკოვის ეკონომიკის
უნივერსიტეტის სტუდიონი



რა სიახლეებს გვთავაზობს
მიმღინარე სასწავლო ნილს
გამომცემლობა „დიოგენე“

გვერდი 2



გვერდი 3-4

განათლება თანამედროვეობის მხარდამხარ

ოოსნავლეთა სასამართლო-შემოქმედებითი
კონფერენცია თბილისის 128-ი საჯარო სკოლაში

გვერდი 5

როგორ მოვწყვითოთ ბავშვი კომპიუტერის ექრანს



გვერდი 9

C M Y K

კითხვა, ანუ სიყვარული ბრძანებითი კილოს გარემო

CPA ፳፻፲፭

5 დეკემბერს, მწერალთა სახლში, UNICEF-ის ორგანიზებით, საჯარო დისკუსიამ – „მწროლები უკეთესი განათლებისათვის“ განათლების გულშემატყვარი მწროლები და ის ადამიანები გააერთიანა, ვისაც აღლუვებს ეს პრობლემა. შეხვედრა ბავშვის უფლებათა კონვენციის 25-ე ნლისთავს მიეძღვნა, რომელიც, 2014 წლის ნოემბერში, საერთაშორისო საზოგადოებამ აღნიშნა. კონვენციის ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი ნაწილი სწორედ ბავშვთა განათლებაა, თემა მით უფრო აქტუალური ხდება ჩვენს ქეყანაში, რადგანაც, კვლევების თანახმად, საერთოვალოში 15 წლის ასაკის მოსაზღვეთა ორი მეტდი, ანუ 62% ვერ აკმაყოფილებს საერთაშორისო სტანდარტებს წიგნიერებაში, მათემატიკასა და საბუნების მეტყველო საგნებში.

მწერალთა სახლში გამართული დისკუსია
სწორებ ამ პრობლემების ირგვლივ წარიმართა
– კონცეტულად რა როლი ეკისრება ლიტერა-
ტურას, მწერლობას და კონკრეტულ მწერლებსა
განათლების სექტორსა თუ სასწავლო პროცეს-
ში, რა და როგორ შეიძლება გააკეთოს მწერლო-
ბამ და ლიტერატურამ ისე, რომ მეტ-ნაკლებად
გადაიღახოს სწავლების არაკვალიფიციური
სტრატეგია და არასათანადო მეთოდები, რომე-
ლიც, ხშირ შემთხვევაში, უკურეაქციას და ძა-
ლადობრივ ხასიათს იძენს. ბრძანებით, „შეყვა-
რება“ თავმიერ განწირულია. ხშირად „არანიგ-
ნიერი თაობის“ არგუმენტად ეპოქა სახელდება,
როცა ტექნოლოგიებმა შთანთქა წიგნის კითხ-
ვის კულტურა და მოზღვავებული ინფორმაცი-
ის იოლად მოპოვების გზებმა დაჯაპნა წიგნი და
მისი კითხვით მიღებული საიცარი სიამოვნება.
თუმცა, მე-18 საუკუნეში, როცა ტელევიზორი
და კომპიუტერი არ არსებობდა, მწერალმა და
ფილოსოფოსმა უან-უაკ რუსომ კითხვას ის
„მათრახ“ უწინდა, „რომელსაც ბავშვს ხშირად
გადაუჭერონ ხოლმე. მას ხომ, ჩვენი აზრით,
კითხვის მეტი არაფერი ევალება“.

სად გადის წიგნერების გზა? ეს კითხვა
დღისუსის მთავარი აქცენტი იყო, რომელიც
მონაწილეობა მიღეს მწერლებმა ანა კორძაძა-
სამაბადაშვილმა და დიანა ანფიმიადმა. მწერლე-
ბი საუბრობენ საბავშვი ლიტერატურის ნაკა-
ლებობასა და იმ პრობლემებზე, რომლებსაც
ბავშვები სკოლაში ლიტერატურის სნავლის
დროს აწყდებიან.

ԱՐԴՅՈՒՆՈՒԹՅՈՒՆ

ଲୁହାରୀକାତ୍ମିକାନିଟ ଓ ଗତିଶୀଳତାରେ

დღინა ანფიმიდაბი: პრობლემა და საკითხი, რომელზე სასუაბრიოდაც შევიკიდეთ, ძალანის მნიშვნელოვანია, თუ კულტურული მნიშვნელოვანია არა. ამ საკითხზე, როგორც ჰქედაგოგს, მაქსეს გამოცდილება. ჩემი შევისარებულ ჯერ პატარაა და აქედან გამომდინარე, რატომ არ კითხულობსა ან როგორი მკითხველი იქნება, ეს საკითხი ჯერ არ დგას. თუმცა, როგორც მასწავლებელს, ძალიან ბევრი რამის თქმა შემიღლოს. მასწავლებელის ლი, ტექსტების, დავალებების მიღმა ძალიან ბევრ რამებს ხედავს, მათ შორის, პრობლემებს, რომლებიც ბავშვებს ხშირად აქვთ. ეს ხშირად მშობლებთან დამოკიდებულების პრობლემებია ან სტრესი, რაც ბევრ რამეზე აისახება, მაგალი-თად, მათ საშინაო დავალებებზე. ერთი ასეთი შემთხვევა მქონდა: მყავდა მეოთხელასელი მოსწავლე, ცოტა მოიცვია და ცოტა ნერვულ-ლიც. გარდა იმისა, რომ ჰქონდა კითხვით უნარებში ჩამორჩენა, პრობლემები ჰქონდა ნერით უნარებშიც. ყურადღება მიიცია მისმა რვეულ-მა და კალიფრაფიამ. ის წერდა სხვადასხვაზო-მის ასოებს, შეეძლო ერთი ასო ერთ გვერდზე დაენერა, კალამს ისე მაგრადა აჭერდა, რომ ზოგადი დაგილზე ჯურულები იყო დაზიანებული. ვხვდებ- ბოდა, რომ რდაც სერიოზული პრობლემები ჰქონდა. ერთ დღეს, გაკვეთილზე, ინანიშვილის ტექსტს ვკითხულობდი, მის გვერდით მჯდომარე ბიჭმა იცელება და მას კალამი წაართვა. დღემდე



ებისის წინაშე ვართ. ყველამ ვიცით, როგორ დასცონიან ბეჭედები ერთმნეთს – შე მსუქანოდა ა.შ. ამიტომ გადაწყვიტე ამ პრობლემისთვის კვირეული მიმედვნონა – დაცინის კვირეული. დავინჯე ლიტერატურაში ტექსტების მოძიება, რომელიც ბულინგის პრობლემას შეეხებოდა. ჩემი მოსაზღვრებისთვის ცოტა რთული და გაუგებარი იყო ოსკარ უაილდის „გარსკვლავა ბიჭუნა“ და იქიდან გამომდინარე, რომ სხვა ასაკი კოპრივი კატეგორია იყო, ძალიან მსუბუქად მოუფევი მათ ნანარმობი. ქართულ ლიტერატურაში უძრალოდ ვერ ვიპოვე ტექსტი, რომელიც შემეძლონ გამომეუყნებინა ასეთი შემთხვევა ვისთვის. ამიტომ, ვფიქრობ, ძალიან მნიშვნელოვანია ასეთი ტიპის ტექსტების შექმნა. აქ საბავშვო მწერლები არიან და მინდა ყველამ ერთად ვილაპარაკოთ ამ პრობლემაზეც – როგორ რი ტექსტები მოვკებნოთ, როგორ უნდა მოხდეს წიგნების ადაპტერება, როგორ გამოვცეთ ისეთი წიგნები, რომ ჩვენმა შეილებმა იკითხოოდა სცადონ სხვა პრობლემების სწორედ ლიტერატურით მოგვარება.“

არ ახსოვთ, როგორია,
როდესაც სამყაროს ქვემოდან
ზომით უყურეპ

მშენალმა ანა კორძაია-სამადბლიმა საუბარი თავისი ერთ-ერთი თარგმანით დაიწყო და პატარების მხარდაჭერა სწორედ ამ წიგნით გამოხატა: „რამდენიმე წლის წინ გამიმართლებული და ვთარგმნე შესანიშნავი წიგნი – კორნელიის ფუკეს „ქურდების მბრძანებელი“. არ ვიცი დამსწრე საზოგადოებიდან ვინმე გადაეყარა თუ არა ამ ნანარმოებს. მინდა გითხრათ, რომ ერთ-ერთი კეთილი წიგნია, რომელიც ოდესაში წამიკითხავს. „ქურდების მბრძანებელი“ შემდეგი სენტენციებით იწყება – უფროსებს არ ახსოვთ როგორია, როცა ხარ ბავშვი. მართა

უნდა კი მას, წაიკითხოს
ეს უ. 41.”

“କୋରିଲାଙ୍କା”

ରମ୍ବନାର ଶବ୍ଦା ଧ୍ୟାନ କରିବା,
ରମ୍ବନାର ଶବ୍ଦା ଧ୍ୟାନ କରିବା
କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ
କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ

ანა კორძაია

ისტორია ერთი ნებისა, რომელიც ზუსტად ვკი
ცი, რატომ შემიყვარდა გიფინით. დანამდებლებ
ბით ვიცი, როგორც ადამიანი არის 8 წლის
„აგრძელებით“ წიგნის კითხვა ნამდილად არ უსა
რია. გარნებუნებთ, იმიტომ, რომ მას ბევრი სტეპ
გასართობი აქვს. მაგრამ ეს იყო წიგნი, რომელ
ლიც წავიკითხე იმიტომ, რომ ერთ მშვენიერ
დღეს მამაჩრემს არ დაუზარა და მამბი სრულად
ად ჯადოსნური ისტორია და ეს ჯადოსნური ის
ტორია იყო ამბავი ერთი კაცისა. მე საბჭოთ
ბავშვი ვარ და, შესაბამისად, კარგად ვიცოდ
რას ნიშანავდა მესამე რაიხი და რას ნიშანავდ
ვარშავის გეტო (ეს ბევრად უკეთ ვიცოდი, ვიდ

କାବ୍ୟରେ ତାହା ଏତିପରି,
ଏହି ଧର୍ମବାନଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
କେବଳକିମ୍ବା ପରମାନନ୍ଦକିମ୍ବା

დიანა ანტონიაძე: „ააა, შეგ მთხოვბელი იქ-
ნები, მე მასწავლებელი. კორჩავზე და ზოგა-
დად, ბავშვების წიგნებთან დამოკიდებულება-
ზე ისეთი გამოცდილება მაქსა, რომელმაც თა-
ვის დროზე ძალიან დამაფიქრა. მასწავლებლე-
ბის კვირეული მოვაწყვეთ. იანუშ კორჩავი,
გარდა იმისა, რომ კარგი ექმი იყო, მასწავლე-
ბელიც ხომ იყო, მიმიტომ მასწავლებლების კვა-
რეულის ერთ-ერთი მოქმედი გმირი სხორცედ ის
იყო. ჩემი ერთი მოსწავლე ადგა და მითხვა,
რომ მე ძალიან მიყეარს ჰიტლერიონ და თქვენ
არასწორად ყველით ყველაფერსო. ის მაგარი

კითხვა, ანუ სიყვარული ბრძანებითი კილოს გარეშე

კაცი იყო, თავისი შევილები და ქეცეყანა უყვარ-დაო. ამან სერიოზულად დამაფაქტურა. ბავშვს თუ იმას ეტყვი, რომ არ გიყვარდეს, ის მთელი ცხოვრება ეყვარება, ამიტომ ჩეცნ პროგრამა შევცვალეთ და „მეფე მათიუშ პირველთან ერთად“ კვირეულზე სხვა წიგნებიც წაუკითხეთ – „ანა ფრანკის დღიური“, კორჩაკის ბიოგრაფია და სხვ. თანდათანობით წიგნებმა მოახერხდა ის, რომ ჰიტლერის მოყვარულ ბაგშვს აზრის შეაცვლევინა და მოსწავლეობა, ერთი კვირისა შემდეგ, ჩუმად მითხრა: მასწავლებელო, ჰიტლერი არც ისე მყვარებია, უძრალოდ, სახლში მეტებოდნენ, რომ ყოველთვის სხვებისგან განსხვავებული აზრი უნდა გქონდეს.“

ତିଥିରେ କାମକାଳୀ
ପାଦପାଦିନରେ
କାମକାଳୀ
ପାଦପାଦିନରେ

შესაბამისი

ଓଡ଼ିଆରୁ ପ୍ରାଚୀନ
ଭାଷାରେ କଥାକଣ୍ଠ
ମହାକାଵ୍ୟାଳୁ
ପାଦପତ୍ରରେ ଲାଗୁ

ერთ-ერთი უმაღლესი სასწავლებლის სტუდენტებს, თავიანთი გემოვნებით, საპავშვო ლიტერატურული ჟურნალის გამოცემა დაევალათ. ამისთვის ლექტორობა ისინი წიგნის ბაზრობაზე მონიტორინგისთვის წაიყვანა – რა იყიდება ქართული საბავშვო ლიტერატურიდან. რესურსი ერთი საცდელი სტუდენტური ჟურნალისთვის, უანრული მრავალფეროვნებითა და ნებასმიერი ასაკობრივი კატეგორიის გათვალისწინებით, საკარისი არ აღმოჩნდა. საბავშვო ლიტერატურის ნაკლებობასთან ერთად, ხსრებზად ისიც დასრულდა, რომ ლიტერატურულ კონკურს „საბას“ დღემდე არ დამატა ნომინაცია საბავშვო მწერლობისთვის, არ დაემატა იმის გამო, რომ მოთხოვნა არ არის საზოგადოებისგან. აღმოჩნდა, რომ მეტ-ნაკლებად გვაძეს საბავშვო ნანარმოებები უმცროსი ასაკის კატეგორიისთვის და გვაძეს ლიტერატურა დიდებისთვის, ცარიელია თინერჯერების ასაკის ნიშა. მოზარდების კატეგორიისთვის ქართული ტექსტები ყველაზე დიდი სიცარიელეა. არ გჯერათ? სცადეთ და ჩამოთვალეთ თინერჯერებისთვის ქართული ტექსტები. დამერმნებული, ისევე გაგიჭირდებათ, როგორც მე: გარკვეული თხოვნაც იყო მნერ

ისეთი ნანარმოებები, რომლებიც მოზარდების ინტერესებზე იქნება მორგებული და მხოლოდ მათ ენაზე შექმნილი. დისკუსიის დროს აქცენტები გაკეთდა, იმაზეც, რომ ლიტერატურისა ნაკლებობასთან ერთად, პრობლემებია სკოლაშიც. ყურადღება გამახვილდა სახელმძღვანელოების იმ ხარვეზეზე, რომელიც გენდერულ დისპალანს გულისხმობს – პერსონაჟების გოგონ-ბიჭები. ასევე ინკლუზიური სწავლების მიმართულებითაც – არც ერთ სახელმძღვანელოში გასასაკუთრებული საჭიროების მქონე ბავშვის ილუსტრაცია არ არსებობს, მათაც ისევე უნდა შეძლონ იდენტიფიცირება, როგორც დანარჩენებმა. მაგალითად, სახელმძღვანელოს ყდაზე გამოსახულ ფოტოზე, სადაც ბავშვები სკოლისკენ მიდიან, ვერსად იპოვით ეტლიან ბავშვს – ახლის მიღება თითქოს გვინდა, მაგრამ სინამდვილეში გვეშინია. დღევანდელი სკოლა, მიუხედავად იმისა, რომ დამოკიდებულებები შეიცვალა, ჩაკეტილ და შეშინებულ ახალგაზრდებს ზრდის – ასეთი განცხადებებიც გაკეთდა, მაგალითად, დასახელდა ერთ-ერთი პედაგოგის შემთხვევა. როცა ის პირველკლასელებთან შევიდა გაკვეთილზე, პატარები მასწავლებლის მიახლოებისას, თავზე ზე ხელს იფარებდნენ. ეს მათი ბუნებრივად თავდაცვის ინსტინქტი იყო – სამწუხარიდ ბავშვების უმრავლესობა ფიზიკური ძალადობის ქვეშ იმყოფებოდა, უკეთესი მდგომარეობის არც სტუდენტებთან გვაქვს, 40 სტუდენტის ლექტორს ფეხზე პროტესტის ნიმუში ნამოქანება, ამის მიზეზი ნარმართობა და ფოლკლორის თემა გახდა. „უფლის სახელს ამაღლ ამდენჯერ ნუ ახსენებთ!“ – ამ მოთხოვნით ლექტორი იძულებული გახდა, თემა შეცვალა. სინამდვილეში რეალობა ასეთი მძიმეა. ამის უმთავრესი მიზეზი რომ განათლებაა, ალბათ, ამას შესხენებაც არ სჭირდება. რა თქმა უნდა, ლიტერატურას დიდიღილად შეუძლია შეცვალოს ბევრი რამ, მაგრამ მთავარია, როგორ მიყიყვანოთ ეს ბავშვები ლიტერატურამდე. „ეს ვეღლა ჩვენგანის ვალია, უპირველესად კი განათლების სისტემის“ – ეს ის მთავარი გზავნილია, რომელიც დისკუსიისას გამოიკვეთა.

კითხვა, ანუ სიყვარული პრეცენტი კილოს გარეშე

უფლება – არ ხავიყითხოთ. **უფლება** – გა-
მოვტოვოთ გვერდები. **უფლება** – ბოლომდე
არ წავიყითხოთ. **უფლება** – ხელახლა წავი-
კითხოთ. **უფლება** – ვიკითხოთ, რაც გვინდა.
უფლება – ბოვარიზმის (ტექსტუალური
გზით გადამდები დავადება). **უფლება** – სა-
დაც გვინდა, იქ ვიკითხოთ. **უფლება** – საიდა-
ნაც გვინდა, იქიდან დავიწყოთ კითხვა. **უფ-
ლება** – ხმამაღლა ვიკითხოთ. **უფლება** – არ
ვილაპარაკოთ წავითხულზე.

დაიცავით ეს უფლებები, თუ გინდათ, რომ შეიღები კარგ მეითხველებად გაზარდოთ და, რაც მთავარია, პენაკის უმთავრესი რჩევა არ გამოგრჩეთ – კითხვა ბრძანებითი კილოს გარეშე.

გამოსიარება

საინტერესოდ საკითხები და გეცნიერულად ღირებული

ა ბალახან საზოგადოებამ მიიღო სრულიად
სპეციფიკური უანრის წიგნი – **ვაჟტანგ გასვინიძის „განათლების ისტორიიდნ აფხაზეთში“** –
რომელშიც მკითხველი ერთდღოულად აღმოა-
ჩენს როგორც სამეცნიერო მონოგრაფიება-
სათვის დამასახიათებელ ინფორმაციულ სიუს-
ეს, წყაროებისა და არგუმენტების სიმრავ-
ლეს, მხატვრული ლიტერატურისათვის ნიშან-
დობლივ პოეტურ სახსესმეტყველებასა და ნა-
აზრებს, ასევე პუბლიცისტიკისათვის დამასა-
ხიათებელ სტილს. წიგნში სრულყოფილად
არის აღნერილი და გაანალიზებული აფხაზე-
თის განათლების ისტორია, ამ სფეროში ავტო-
რის, თითქმის, ნახევარსაუკუნოვანი მოღვაწე-
ობის, გამოცდილების, მთაბეჭდილებების გათ-
ვალისნინებით.

მონიგრაფია რამდენიმე თავისიგან შედგება, ესენია: განათლების სათავეებთან აფხაზეთში; საბჭოთა განათლების სისტემა აფხაზეთში; გა-ნათლების სისტემა კონფლიქტამდე და კონფლიქტის პერიოდში (1989-1993 წ.წ.); დევნილი მასნავლებლის მძიმე ხევდრი, განათლება სა-მურზაყანოში ნარსულში და დღეს, განათლებას დალის (კიდორის) ხეობაში... რედაქტორის რეცენზიასთან ერთად ნაშრომს ერთვის შესავალი, ვრცელი რეზიუმე დასკვნით დებულებებითურთ და ვრცელი ბიბლიოგრაფია. განათლება ნარმოდგენოლოგია კომპლექსურად: აფხაზეთის (კალკული მხარეების, ისტორიულ ეპო-ქათა და მოლოვნათა ცვალებადობის, რუსიუ-კატიონული რეზიმის, პოლიტიკური ქარტები-ლების ნარმოჩენის, სრულყოფილად აღწერისა და ანალიზის ქრისტი, რაც ნაშრომს უდავოდ ხდის ინოვაციურს, საინტერესოდ ნასაკითხს და მეცნიერულად ლირებულს.

განსაკუთრებული იხტეობით იყითხება
პირველი თავი – განათლების სათავეებთან

ქნელია ემოციების დამალვა და თანაგრძნობის არგამოვლენა მონოგრაფიის მეტუთე თავის კითხვისას – „დევნილი მასწავლებლის მიმებ ხევლირი“. აეტორი დიდი სიყვარულით, მოკრძალებით, გულისტყვიერით წერს იმ ადამიანთა ღვარლსა და გმირობაზე, რომელთა მხრებსა და ენთუზიაზმზე გადაიარა, უმძიმესა პირობებში, ახალგაზრდობის სწავლა-აღზრდის საქმეში. ბატონი ვახტანგ გასვიანი ამ წიგნით კიდევ ერთხელ შეგვახსენებს საყოველთაო ჭეშმარიტებას, რომ ქვეყანას, ერს, რომელსაც მასწავლებელი, თაობათა აღმზრდელი, ჰედაგოგი დაფასებული არ ჰყავს, მომავალი არ არის.

საერთოდაც, ამ წიგნში ბევრ პრატიკულ და
საინტერესო, ისტორიულად ღირებულ ამბავები
შევიტყობთ აფხაზეთზე – ძირძველ ქართულ
კუთხეზე. წიგნის ღირებულებას უდავოდ
ზრდის მისი ავტორის ნერის მანერა, მაკაფიო და
დახვენილი, პოეტურიან მასალიებული აკა-
დემიური სტილი, შეჯერებული ლოგიკური, არ-
გუმენტირებული მსჯელობებითა და დასკვნე-
ბით; წიგნი საინტერესო იქნება სხვადასხვა
დარგის, ასაკის, პროფილის, სხვადასხვა თაო-
ბის მკითხველისათვის.

ომ კითხვები და საკითხები...
გამოვხატავ სასკოლო, საუნივერსიტეტო

და სამეცნიერო წრეების აზრს და გულწრფელ
მადლობას ვეტყვი ავტორს, რომ ეს მტკიცენებული და უაღრესად საჭირობოროტო საკითხი ასე დეტლურად, ასეთი პროექტისონალიზმით იკვლია, შეისწავლა, პრობლემები შეგვახსენა და არაერთ საშვილიშვილო საქმესა და საკითხზე დაგვაფიქრა. ახალგაზრდებისათვის, მომავალი თაობებისათვის მისაბაძი უნდა იყოს ავტორის მიერ გავლილი ცხოვრების გზა, მათალი პროფესიონალიზმი და მშობლიური კუთხის გამორჩეული სიყვარული, სამშობლოს უანგარი მსახურება.

ჩვენი ერთი გამოხმაურება, საგაზეთო პუბლიკაციის სახით, ძუნებრივია, ვერ აღნუსხავს და ვერ დაიტევს სარეცენზიონ ნაშრომის ყველა ღირსებას (ამ ღირსებათა სიმრავლის გამო), მაგრამ იმას კი ხაზგასმით აღვინიშნავდი, რომ ვახტანგ გასვიანის წიგნი „განათლების ისტორიიდან აფხაზეთში“ უაღრესად საჭირო, დროული და, განათლების პრინციპით დაგენერირებული ნაშრომია.

მასში წარმოდგენილი კვლევის შედეგები, დასკვნები და რეკომენდაციები კი უეჭველად გასათვალისწინებულია სამომავლოდ არა მხოლოდ განათლების სფეროს მუშავთა, არამედ პილიტიკოსთა მიერაც.

ზემოთ აღნიშნულ გარემოებათა გათვალისწინებით, გამოვთქმამ სურვილს და ვშავმდგომლობ შესაბამისი უწყებების წინაშე, რათა აფტორს, ბატონ გახტანგ გასვიანს – აფხაზეთის საგანმანათლებლო სისტემის გამოჩენილ მოღვაწეს – მიენიჭოს გიორგი შერვაშიძის სახელობის პრემია.

ရေတာ်သင် ခုနက်ပါရမ်
ဖွဲ့စည်လျှောက်ပါရမ်၊
အပြည့်အဝ ပိုမိုကြပ်ပါရမ်

ერთვალი სტატოგრაფიული უცხოათა

ვესალოთ გევემნათ რაიმა ლირებული ქვეყნისა და საზოგალოების საკათილდღიობ



ରୂପକଳିପିଲା ସତ୍ୟମାନଙ୍କା
ଠରାପଣ୍ଡି ଧରିଦ୍ଵା,
ପରାପରାବଳେ ଏକନନ୍ଦମହିଳା
ଶବ୍ଦବେଳଦିନିକିରୁ ସତ୍ୟଦୀନି

— ირაკლი, გვიამბე მშობლიური სკოლისა
და მასწავლებლების შესახებ, რამდენად
ნარმატებული მოსწავლე იყავი. განსაზღვრა
თუ არა სკოლამ შენი მომავალი და პრო-
ფესიული არჩევანი?

პროგრესი, ამ მიმართულებით, შეინიშნება, მაგრამ არასაკმარისია გლობალური კონკურენტუნარიანობისთვის. უკვე დიდი ხნით ადრე მქონდა დაგეგმილი სამობავო მიზნები — საქართველოში ბაკალავრის ხარისხის მინიჭების შემდეგ, რამდენიმე სამაგისტრო პროგრამაზე მქონდა შეტანილი საბუთები, რომლებიც სრულ დაფინანსებას სთავაზობდნენ საერთაშორისო სტუდენტებს. კონკურსის წევით მოვხვდი პოლონეთის მთავრობის საუკეთესო სტუდენტთა სიაში. სრული დაფინანსებით და ყოველთვიური სტიპენდიით. ამ გზის გავლა ადვილი ნამდვილად არ ყოფილა. კრაკოვი საუკეთესო ადგილია პოლონეთში განათლების მისაღებად, რასაც მისი მრავალწლიანი ისტორია ადასტურებს.

— კრაკოვის ეკონომიკის უნივერსიტეტი
თანა მაგისტროვე უმაღლესი სასახლებელია,
ამავდროულად, კარგად ორგანიზებული
ტრადიციები აქვს, რომელიც 1925 წლიდან
მოსდევს. ეს ერთ-ერთი საუკეთესო ბიზნეს
სკოლა ქვეყანაში, სწავლის და კვლევის
მთავარი ცენტრი. უნივერსიტეტისათვის
დამახასიათებელია შესასწავლი საგნების
ფართო არეალი. ეკონომიკასთან ერთად ის-
ნავლება სოციოლოგია, სამართლი, ისტო-
რია, ფილოსოფია, ქიმია, ბიოლოგია, ფიზი-
კა, ეკოლოგია, ტრანზიტი და სხვ. სწავლის
პარალელურად, სტუდენტებს საერთაშორი-
სო სტაჟის მიღებას შესაძლებლობა აქვთ.
სასახლეებული თანა მარშრომლობს უნივერსი-
ტეტებით მთელი შსოფლის მასშტაბით.
სტუდენტებს ეძლევათ შანსი, მიიღონ ორმა-
გი ხარისხი — კრაკოვის ეკონომიკის უნივერ-
სიტეტის და უცხო პარტნიორი უნივერსიტე-
ტის გერმანიაში, შვედეთში, საფრანგეთში
ან აშშ-ში.

რამ მთავარია მიზნებისა და პრიორიტეტების სწორი განსაზღვრა და აუცილებლად კველაფერი გამოვა. სტუდენტები ევროპაში დიდი პრივატულობით სარგებლობენ. აღსანიშნავია უამრავი სტუდენტური გაცვლითი პროგრამა, განსაკუთრებით პოპულარულია ერასმუს პლიუსის პროგრამები. ასევე, სტუდენტური სტუსირების პროგრამები წარმატებით გამოვან კომპანიებში, როგორებიცაა: Microsoft, Google, IBM, Capgemini, ING და ა.შ. ერთი სიტყვით, ევროპაში სტუდენტს უნიკალური შანსი აქვს, რომ განვითარდეს და პროფესიონალური ჩამოყალიბდეს.

- რა პროფესიას ეუფლები? რამ განაპირობა პროფესიის არჩევანი? რომელ კურსებს ხარ?

- ვარ კრაკოვის საერთაშორისო ურთიერთობებისა და ეკონომიკის ფაკულტეტის მაგისტრატურის მეორე კურსის სტუდენტი, ასევე, სტრასბურგის ბიზნეს სკოლის ერასმუსის გაცვლითი პროგრამის სტუდენტი. ამჟამად, აქტიურად გმეშაობ დისერტაციაზე. მიუხედავად დიდი არჩევანისა, ყოველთვის დაინტერესებული ვიყავი საერთაშორისო ურთიერთობებით და ბიზნეს ადგინისტრირებით. ჩემი ფაკულტეტი კი პროფესიის ორივე განხრით დაუფლების შესაძლებლობას მაღლევს. ეს სწავლების ინვაციური მეთოდია, რითაც სტუდენტს, ამ მხრივ, უნიკალური შანსი ეძლევა.

— კრაკეგის უნივერსიტეტში აღბათ ძალიან ბევრი ცნობილი ადამიანი სწავლობდა. ვინ არიან ისინი, მოკლედ მიამბე მათ შესახებ.

— კრაკოვი პოლონეთის საგანმანათლებლო ცენტრად ითვლება უკვე საუკუნეებია. აქ არის ევროპის ერთ-ერთი უძველესი უნივერსიტეტი — იაგელონიის უნივერსიტეტი, რომელიც 650-წლიან ისტორიას ითვლის. აქ მოღვაწეობდნენ ცნობილი მეცნიერები, ფილოსოფიოსები, პოლიტიკოსები, მწერლები, პოეტები, ნობელის პრემიის ლაურეატები და ა.შ. გამოყოფილი კოდერნიკები, შტეფან ბანაკას, ვისლავა შიმბორსკას, რომელიც ნობელის პრემიის ლაურეატია ლიტერატურის დარგში.

- უცხოეთში, სოციალური უზრუნველყოფის სისტემის დაწესებულებაში რეგისტრაციის შედეგად, უცხოელ სტუდენტებს, სწავლის პირველივე წლიდან, უფლება აქვთ იმუშაონ ნახევარ განაკვეთზე, გაქვს თუ არა მუშაობის შესაძლებლობა სწავლის პარალელურად?

ლოს ეკონომიკის სამინისტროში, ეკონომიკური ანალიზისა და პოლიტიკის დეპარტამენტში. რა თქმა უნდა, დიდი გამოცდილება მივიღებ და სამომავლოდაც ვაპირებ თანაბრძობას.

— სამეცნ დედაქალაქი კრაკოვი ერთ-ერთი უძველესი და უდიდესი ქალაქია პოლონეთში, შენთვის რა არის ამ ქალაქში განსაკუთრებული და შთამბეჭდავი, სად და როგორ ატარებ თავისი უფალ დროს? მომავალი როგორ გესახება, სად აპირებ დამკვიდრება?

- გეთანსმებით, კრაკოვი მართლაც უძველესი და უნიკალურია თავისი ისტორიით. აქ ყველაფერი განსაკუთრებული და შთამბეჭდავია. მისი ძველი ნაწილი იუნესკოს მიერ მსოფლიო მემკვიდრეობადაა მიჩნეული. ათასწლოვანი ისტორიის წყალობით, ქვეყნის გულად მიიჩნევა.

თავისუფალ დროს მეგობრებთან და
მოგზაურობაში ვატარებ. ცუდილობ, რაც
შეიძლება ბევრი ქვეყნის კულტურასა და
ტრადიციებს პირადად ვეზიარო, ვეცნობი
ინოვაციებს სხვადასხვა დარგებში. რო-
გორც ბერნარდ შოუ თვლიდა, მიღებული
განათლება არაფერია იმასთან შედარებით,
რაც კითხვას, მოგზაურობას და ადამიანებ-
თან ურთიერთობას მოაქვსო, რასაც სრუ-
ლიად ვეთანხმები. ასევე, ძალიან მიყვარს
ფოტოგრაფია. რამდენიმე პრიზი მაქვს მი-
ღებული მოყვარულ ფოტოგრაფთა კონ-
კურსში. სამომავლოდ ბევრი გეგმები
მაქვს, ვნახოთ, როგორ განვითარდება მოვ-
ლენები.

დებული განათლება და დიპლომი საქართველოში დასაქმებაში ითამაშებს თუ არა გადამწყვეტი როლს?

– ჩემი აზრით, ეს ერთ-ერთი გადამხვევა-
ტი ფაქტორი იქნება, რადგან აქ უფრო მეტ
ცოდნასა და გამოცდილებას იღებ, რაც
დამსაქმებლისთვის, უმეტეს შემთხვევაში,
გადამწყვეტ როლს ასრულებს. უკვე მქონდა
შესაძლებლობა, მემუშავა ეკონომიკის სა-
მინისტროში, რომელსაც ორგანიზებას
უწევდა მსიფლიო სტუდენტთა ორგანიზა-
ცია და დიასპონის სამინისტრო. პროგრა-
მის ფარგლებში, ვეცნობოდით სხვადასხვა
სამინისტროების მუშაობის სტილს, სტრა-
ტეგიებს და ვიღებდით ინფორმაციას სამო-
მავლო გეგმებზე. ასევე, საინტერესო შეხ-
ვედრები გვეკონდა პარლამენტარებთან და
პრემიერთან.

— რას ურჩევ ახალგაზრდებს, რომლებ-
საც საზღვარგარეთ ცოდნის გაღრმავებისა
და კვალიფიკაციის ამაღლების სურვილი
აძვთ.

— როგორც უკვე აღვინიშნე, პირველ რიგ
ში, მიზნები და პრიორიტეტები უნდა იყოს
სწორად დასახული. ასევე, მნიშვნელოვანია
მუშაობა საკუთარ თავთან. ცხოვრება მხო-
ლოდ საკუთარი თავის პოვნა არაა, ცხოვ-
რება საკუთარი თავის შექმნაცაა. ამიტომ,
უნდა ვეცადოთ, რაიმე ღირებული შევქმ-
ნათ ქვეყნისა და საზოგადოების საკეთილ-
დღეოდ. რა თქმა უნდა, დიდი შრომის გარე-
შე შედეგიც ნაკლებად სავარაუდოა. თომას
ედისონი ამბობდა, რომ ჩვენი ყველაზე დი-
დი ნაკლი ისაა, რომ ძალიან მალე ვყრით
ფარ-ხმალს. წარმატებისკენ მიმავალი უფ-
რო სწორი გზა მუდმივ, კიდევ ერთხელ
ცდაშია.

- დაბოლოს, რა არის ის, რაც ევროპამ
მოგცა, შენთვის ყველაზე მნიშვნელოვანი
და ღირებული?

- ჩემთვის ყველაზე ღირებული იყო ახალი შესაძლებლობები და საკუთარი თავის პოვნა.

სასკოლო აქტივობა

„რა პის თავისუფლება“

10 დეკემბერი, გაეროს გენერალური ასამბლეის მიერ, ადამიანის უფლებათა დაცვის მსოფლიო დღედაა გამოცხადებული. 1948 წლის 10 დეკემბერს, გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის გენერალურმა ასამბლეამ, ხელი მოაწერა ადამიანის უფლებათა საყოველთაო დეკლარაციას. ეს გახლდათ კაცობრიობის უფლებეს მონაპოვარი მთელი ისტორიის მანიანი ზე. სწორედ ეს დოკუმენტი უზრუნველყოფს მთელ შემოსიშობაზე თითოეული მოქალაქეს როგორც სამოქალაქო, ასევე პოლიტიკურ, სოციალურ, ეკონომიკურ და კულტურულ უფლებებს რაიმე დისკრიმინაციის გარეშე.

ამ მართლაც დიდ დღეს მიეძღვა ივანე ხრისტულის სახელობის ხაშურის მუნიციპალიტეტის სოფელ ხცისის საჯარო სკოლაში (დირექტორი - ლევა ქრისტიანი) სამოქალაქო კულტურის მიერ ორგანიზებული ღონისძიება, დისტუტი თემაზე „თავისუფლება და დემოკრატია“. ღონისძიების ორგანიზატორი გახლდათ საზოგადოებრივ მცნობებათა კათედრა, ეკრანზე, სამოქალაქო განათლების კულტურის რანგში მონვეული იყო ღვანლოსილი პედაგოგი, ამავე სკოლის ისტორიისა და სამოქალაქო განათლების ყოფილი პედაგოგი ბატონი რევაზ ქაფიანიძე. ღონისძიებას ესწრებონ VII-XII კლასების მოსწავლეები, მასნავლებები, მშობლეები და სოფ-

ლის თემის წარმომადგენლები. დამსრუ საზოგადოებიდან ნებისმიერ მსურველს შეეძლო მონაწილეობა მიეღო კამათში და თავისი აზრი დაეფიქსირებინა. ქალბატონმა ნინო ღულაძემ დასანციში მცირე ექსკურსი გააკეთა ისტორიაში, მოკლედ მიმოხილა სამოვევის უფლებები და შემდეგ გადავიდა სადისკუსიო საკითხებზე. მოსწავლეთა გამოწვევისა და კამათში ჩართვის მიზნით, მან დასვა კითხვები: როგორ გესმით თავისუფლების ცნება? რა არის იძულება? რა განსხვავებაა თავისუფლებასა და თვითნებობას შორის? ფრანგი ფლორისფონის სარტრის აზრით თავისუფლება სასჯელია. რამდენად მართებულია ეს შეფასება? არის თუარა პასუხისმგებლობა თავისუფლების საფასური? არის თუ არა დეკორატიული თავისუფლების გარენტია? - მოსწავლები განსაკუთრებულ ფორმატით მოენონათ და ის, რომ თავისუფლადი იყვნენ საკუთარი აზრის გამოთვამაში, აღნიშნეს, რომ იყვნენ ისეთები როგორებიც არიან სინამდვილები. წაიკითხეს ე.ნ. საკლასო ლექსი „რა არის თავისუფლება?“, რომელიც ფორმატზე იწერებოდა ღონისძიების მსვლელობისას იმ სიტყვებით, რომლითაც ისინი მსჯელობის დროს ახასიათებდნენ თავისუფლებას.

მაგდა ლომიძე, ლევან ლომიძე (XI კლასი), ნინო ქაფიანიძე, მარიამ ახალგაცი, მარიამ დამანაშვილი (XII კლასი), დავით მაზიაშვილი, თამარ სეხნიაშვილი (X კლასი), მარიამ ჯიქურაშვილი, ხატია ლომიძე, თამაზ ბიჭიკაშვილი (IX კლასი), ასევე პედაგოგები: ეკატერინე ლომიძე, თაბარ კეინიკეძე, თამარ მეტრეველი, რევაზ ქაფიანიძე და ნინო ღულაძე. კამათის დროს დაცული იყო ყველა წესი. ადგილი არ ჰქონია უხეშობას, უყურადღებობას, სხვისი აზრის უპატივცვებულობას. ყველაფერი იყო უშაალო, ბუნებრივი.

კამათის დასრულების შემდეგ, სადისკუსიო საკითხების ირგვლივ, ანალიზი გააკეთა ბატონის რევაზ ქაფიანიძემ. ბიოლოგი კი ღონისძიებას მოკლედ შეაფასეს მოსწავლეებმა, მათ განსაკუთრებულ ფორმატით მოენონათ და ის, რომ თავისუფლადი იყვნენ საკუთარი აზრის გამოთვამაში, აღნიშნეს, რომ იყვნენ ისეთები როგორებიც არიან სინამდვილები. წაიკითხეს ე.ნ. საკლასო ლექსი „რა არის თავისუფლება?“, რომელიც ფორმატზე იწერებოდა ღონისძიების მსვლელობისას იმ სიტყვებით, რომლითაც ისინი მსჯელობის დროს ახასიათებდნენ თავისუფლებას.

რა არის თავისუფლება?

თავისუფლება ბენდინერებაა; თავისუფლება პასუხისმგებლობაა; თავისუფლება პატივისცემაა; თავისუფლება სასჯელია (სარტრი); თავისუფლება არჩევანია დიდი; თავისუფლება უფლებაა თავის; ჩემი, შენი, მისი, ჩვენი, თქვენი, მათი.

ღონისძიების შეფასებისას ნინო ღულაძემ აღნიშნა: „ჩვენი მიზანი იყო მოსწავლის პიროვნული განვითარების ხელშეწყობა, რათა მან შეძლოს თვითდამკვიდრება საზოგადოებაში. ეს ღონისძიების შემდეგ, საზოგადოების მშენებლობაზე ჩვენ მიერ დადებული. ამას სხვა მრავალი ღონისძიება მოჰყვება, სხვადასხვა ფორმატში. გვემდება, რომ აქტიური მოქალაქეებს თვითსებებით აღსავს თავისუფლად პიროვნებებს გავზრდით“.

ზინაიდა ნეგიერიძე
ხცისის საჯარო სკოლის
საზოგადოებრივ მცნობებათა
კათედრის
ხელმძღვანელი



იუგილა

27 ნოემბერს, ნაძალადევის რაიონის საზოგადოება „არტ-პილოში“, დარსების 15 წელი იზემა ხელოვნების სტუდიამ „ჩოხოსნები“. საღამოს ესწრებოდნენ: ქალბატონი ნანა ცინცაძე - პოეტი, რომელმაც ლექსით დაამშენა საღამო და ნარმატებები უსურვა ქალბატონ დარეჯანს და მის სტუდიას; ბატონი გოგი დოლიძე - ჩოხოსნა რაიონიდან კავშირის დამფუძნებელი, შოთა რუსთაველის სახელობის თეატრალური უნივერსიტეტის პროფესიონი, რომელმაც სტუდიის მოსწავლეები ჩოხოსნებაზე მარავითზე მონათლა, ამ საზოგამ დღესაც დალოცა მონანილე ბავშვები და წარმატებები უსურვა; ნაძალადევის რაიონის რესურსცენტ-

რის და ადგილობრივი თვითმმართველობის ნარმომადგენლები.

1999 წელს, მე-11 საჯარო სკოლის ბაზაზე, შემბლების მოთხოვნით და სკოლის დირექტორის, ბატონი რომან მოსიძევილის მსარდაჭერით, ჩამოყალიბდა ხელოვნების სტუდია, რომლის სულის ჩამდგმელი და როგორიზატორი განახლდათ ქალბატონი დარეჯან ლეველივილი. სტუდიამ ბევრი ბავშვი გამოიზარდა, მრავალი მოზარდა აზარა ხალხურ შემოქმედებას და ხელოვნებას. ქალბატონი დარეჯან დღემდე ნარმატებით აგრძელებს ამ დღი საქმეს, სტუდიის პედაგოგებთან ერთად. წლების მანიალიზე მოსწავლეთა აღზრდას აქტიურად ემსახურებიან თავისი საქმის პროფესიონალები: ბელა ბიჩინაშვილი, თამარ ურდადინია, ლევან ურუმაძე, ნინო ამირანაშვილი, თეატრული სტუდიის დირექტორის, ქალბატონი დარეჯან დაბაზირები, მალხაზ ქოიავა, ხვიჩა ხვითისაშვილი, ზევიად თოთიაური.

საიუბილეო სადამოზე მსმენელთა აღტაცება გვირგვინად იქცა სტუდიის დორექტორის გამოისვლა, რომელმაც ნინო ჯაბანიშვილის გამოსვლამ, რომელმაც სიმღერით მიუღლოცა სტუდიის იუბილე და მოხიბლა

ადგილობრივი სტუდიას უცემების და სრულიად საქართველოს გაბრძონინებული ხვალინი დელი დღე უსურვა.

ლაურა ბიჩინაშვილი



სტუდია „ჩოხოსნები“ 15 წლისა

როგორ მოვცყვითოთ გავშვი კომპიუტერის ეპრანს

ბოლო ხანს მშობლების ერთ-ერთი მთავარი საფიქრალია, როგორ მოსწყვიტონ პატარა ბავშვი კომპიუტერის ეკრანს. სპეციალისტთა რჩევა მათ ნამდვილად არ ალაფრთოვანებს: პატარა ბავშვი კომპიუტერთან საერთოდ არ უნდა დაგვსვათ! დიახ, საერთოდ.



როგორ იზრდებოდნენ გავშვები ადრე

მოდი, სავარძელში ჩავსხდეთ და გაეისხებოთ, როგორი იყო თუნდაც ჩვენი ბავშვობა. წლინახევრამდე ბავშვი ან დედას უჭირავს ხელში, ან მანეუში, იატაქზე, ეტლში, თავის სანოლში ზის. მის გართობას მთელი ოჯახი ცდილობს.

ზოგჯერ მარტოც ტოვებენ, სანამ დედა საქმიანობს. ზოგჯერ იჯახს, გარემობათა გამო, პატარა ბაგაში შეცყავს, თუმცა სატუცადია აქაც ანალოგიურია. პატარა ხშირად არტყაშის რაიმეს თავს, თავზე იმხობს გაუთოვბულ სარეცესს, ზოგჯერ რაღაცას ამტკრევს... წლინახევრიდან სამ წლამდე პატარა ხელჩაკიდებული დაჟყავით. ის უფროსებთან ერთად სეირნობს ეზოში, პარკში, თავდავიწყებით თამაშობს ქვეშაში, პირისკენ მიაქნებს მინიდან ალებულ სიგარეტის ნამწეს, ეცემა და დგება, ცდილობას, ძალას პირში ჩაუყოს ხელი... სამიან ხუთ წლამდე საათის დასა ავტოზარეზის წინ და უყვრებს, რათე ერთეული განაკვეთის ან წლინახის ავადმყობისას, საბანი გახევული, ფანჯრიდან გაბურებებს გამზღველ-გამომვლელს. შეძლებისამებრ, მშობლებსაც ეხმარება – ხან ცოცხს ნამოვალებს ხელს, სანაც მამასთან ერთად მძიმე ყუთებს ექაჩება... ზოგჯერ კი, სანამ დედა საქმეს მოილევს, დალალს სავარძელში ეძინება. ექვსი წლიდან ბავშვი სკოლაში დაიდის, ჰყავს ამხანაგება, მეგობრები, გაცემის და ისე დალლილი, რომ სწავლას ძილი ურჩევნია... ველოსიპედს დაექროლება, სარდაფებსა და სხვებს იკვლევს, ზოგჯერ ბურთსაც კარგავს. შესაძლოა, წიგნების კოტხება დაისჭიროს. ერთ სიტყვით, ცხოვრება ალაგენს მოვლენებით, რომელიც სულიერ და ფიზიკურ დაძაბვის მოთხოვს. ზოგჯერ ბავშვი ძილში წარმისუყიერებს და მერე ისევ იძინება. ფანტაზიორობას, აქვს საცვარელი ადგილები, იცის, სად უნდა იყოდოს მზესუმზირა, სადეჭი რეზინი, რომელ სადარბაზოში დაემალოს წვიმას, ჰყავს მეგობრები უფროსებს და მტრები თანატოლებებს შორის. ის, რაც ალვენერე, ჯაფოსნური, მაგრამ სავსებით რეალური სამყაროა. ის რადიკალურად განსხვავდება თანამედროვე ციფრულისგან.

როგორია თანახედროვეობა?

მოდი, დაცვიქრდეთ, როგორ ცხოვრობენ თანამედროვე პატარები. წლინახევრიმდე განსხვავება უმნიშვნელო, პატერსებისა და სარცხის მანქანის წყალობით დედას მეტი დრო რჩება, თუმცა მანიც უამრავი საზრუნაო აქები, ამიტომ ბავშვი დიდხანს არ ისინა მიჯავული ეტლს ან სკამის. ეზო არც ისე საურველი ადგილია უამრავი მანქანის, ავტოფარეზისა და ძალაშის ექსკრემნტების გამო. თანამედროვე ქალაქურ ბინაში ბავშვის გასართობად ათასგვარი სათამაში არსებობს. ისინი პატარას გარე სამყაროს დამოუკიდებლად კვლევის საშუალებას არ აძლევენ. ბავშვი კი მოწყენილია, ძალიან მოწყენილი. მას სურს, ექციას, გამოთხაროს, ჩასასხს, გადაასხას, გატეხოს, დაყანოს, ახმაუროს, დედას კი უნდა, თავისუფლად გამოიხადოს საფრთხოების საფრთხოების და დედას შეცვალა და მტრები თანატოლებებს შორის. ის, რაც ალვენერ, ჯაფოსნური, მაგრამ სავსებით რეალური სამყაროა. ის რადიკალურად განსხვავდება თანამედროვე ციფრულისგან.

ამიტომ, როგორც კი ბავშვი იმ ასაკს მიაღწევს, რომ თავისული დაჯდება, უძალვე მობილურს ან პლანშეტს მიაჩერები ან სულაც ტელევიზორს ჩაურთავენ. შესანიშნავია! ახლა დედას შეუძლია, ნახევრი საათი წყარის იყოს! კიდევ ერთი პრობლემაა საკუთარი ავტომობილი. დღეს ის ბევრ ოჯახს ჰყავს. წინათ თუ საზოგადოებრივი ტრანსპორტით ვმგზავრობით, ახლა ვერც კი წირმოგვიდგენია, როგორ უნდა ვაკადობით ის პატარას – ღმერთმა აღმართობის გარეთ, ბავშვი მობილურს „ვთხოვთ“ ის არ მოიწყინოს?

ამიტომ, როგორც კი ბავშვი იმ ასაკს მიაღწევს, რომ თავისული დაჯდება, უძალვე მობილურს ან პლანშეტს მიაჩერები ან სულაც ტელევიზორს ჩაურთავენ. შესანიშნავია! ახლა დედას შეუძლია, ნახევრი საათი წყარის იყოს! კიდევ ერთი პრობლემაა საკუთარი ავტომობილი. დღეს ის ბევრ ოჯახს ჰყავს. წინათ თუ საზოგადოებრივი ტრანსპორტით ვმგზავრობით, ახლა ვერც კი წირმოგვიდგენია, როგორ უნდა ვაკადობით ის პატარას – ღმერთმა აღმართობის გარეთ, ბავშვი მობილურს „ვთხოვთ“ ის არ მოიწყინოს?

ავორალთა ქავება

კას მრავალმხრივი ეფექტი აქვს. ის არის საშუალება:

- მივაღწიოთ მორჩილებას („თუ შემისრულებ, მობილურს მოგეცმ“);
- დავსაჯოთ და დავემუქროთ („თუ ასე მოიქცევი, აიპედს არ მოგეცმ!“);
- თავად დავისვენოთ;
- დავასაჩუქროთ;
- სწავლის სტიმული მივცეთ („თუ კარგად ისწავლი, გიყიდი“).

უკამიყოფილ შეძალებით: „არაფერი აინტერესებს, არაფრის ნაკითხვა არ უნდა, არც კი გველაპარაკება!“ – მოგვიანებით გაისმის, დაახლოებით მაშინ, როცა ბავშვი 12 წლის მიუახლოვდება. თემის კიდევ ერთი მნიშვნელოვანი ასევეტი: სულ რაღაც სამი ათეული წლის წინ არა პატარები თვალყურს ადვენებულ მშობლების ყველდილურ საქმიანობას, ერთად დადალიდენ საყიდლებზე, სტუმრად. იმ დროს ბავშვების ნახატებზე ვხედავდით დედას – სამზარეულოში, მამას – ტელევიზორთან, შეიძლება – სათამაშებთან ან წიგნებთან. დღევანდელ ნახატებზე კი ყველას აიპედი უქირავს ხელში, ყველა მონიტორის მსჩერებია არა გარემოსთანა და სახალისი მისამიდან მარტლაც სუვდინა სურაშია არა ისე იმისა, რას ხედავენ ჩვენი შეიღები? ჩვენს ზურგს, რომელიც კომპიუტერის ეკრანს ეფარება. ისინი აღარ ჩადიან ეზოში, ალარაფერს ალმოჩენინ, გადატევიზუნებულ ექტიურ თამაშს. ბავშვებს არც საბაზი აქვთ და არც საშუალება, შეიცნონ სამყარო და საკუთარი თავი. თანამედროვე ქალაქელი ბავშვები კომპიუტერულ ტექნოლოგიების ვიზუალურ სამყაროში მისამიდან მარტლობები. იმან, რასაც სპეციალურ ლიტერატურაში როლური თამაში ტექნიკა (დეასტებილობა, მასწავლებლობა) ან უძრავი მონიტორის შექმნას, რაც იწყება სიტყვებით: „მოძიო, გითომ...“ – დღეს სართოშის ქსელში გადაინაცვლა და უმთავრესად ვირტუალურ სამყაროსთან ურთიერთობით გამოიხატება. არ არსებობს მშენების რეზეპტორი იმისა, როგორ მოვნებით დაგვარები მონაბრძოდ რამერი. იმას და სამაში მშენების სტერინების სტერილურ სამყაროში ცხოვრობენ. იმან, რასაც სპეციალურ ლიტერატურაში როლური თამაში ტექნიკა (დეასტებილობა, მასწავლებლობა) ან უძრავი მონიტორის შექმნას, რაც იწყება სიტყვებით: „მოძიო, გითომ...“ – დღეს სართოშის ქსელში გადაინაცვლა და უმთავრესად ვირტუალურ სამყაროსთან ურთიერთობით გამოიხატება. არ არსებობს მშენების რეზეპტორი იმისა, როგორ მოვნებით დაგვარები მონაბრძოდ რამერი. იმას და სამაში მშენების სტერინების სტერილურ სამყაროში ცხოვრობენ. იმან, რასაც სპეციალურ ლიტერატურაში როლური თამაში ტექნიკა (დეასტებილობა, მასწავლებლობა) ან უძრავი მონიტორის შექმნას, რაც იწყება სიტყვებით: „მოძიო, გითომ...“ – დღეს სართოშის ქსელში გადაინაცვლა და უმთავრესად ვირტუალურ სამყაროსთან ურთიერთობით გამოიხატება. არ არსებობს მშენების რეზეპტორი იმისა, როგორ მოვნებით დაგვარები მონაბრძოდ რამერი. იმას და სამაში მშენების სტერინების სტერილურ სამყაროში ცხოვრობენ. იმან, რასაც სპეციალურ ლიტერატურაში როლური თამაში ტექნიკა (დეასტებილობა, მასწავლებლობა) ან უძრავი მონიტორის შექმნას, რაც იწყება სიტყვებით: „მოძიო, გითომ...“ – დღეს სართოშის ქსელში გადაინაცვლა და უმთავრესად ვირტუალურ სამყაროსთან ურთიერთობით გამოიხატება. არ არსებობს მშენების რეზეპტორი იმისა, როგორ მოვნებით დაგვარები მონაბრძოდ რამერი. იმას და სამაში მშენების სტერინების სტერილურ სამყაროში ცხოვრობენ. იმან, რასაც სპეციალურ ლიტერატურაში როლური თამაში ტექნიკა (დეასტებილობა, მასწავლებლობა) ან უძრავი მონიტორის შექმნას, რაც იწყება სიტყვებით: „მოძიო, გითომ...“ – დღეს სართოშის ქსელში გადაინაცვლა და უმთავრესად ვირტუალურ სამყაროსთან ურთიერთობით გამოიხატება. არ არსებობს მშენების რეზეპტორი იმისა, როგორ მოვნებით დაგვარები მონაბრძოდ რამერი. იმას და სამაში მშენების სტერინების სტერილურ სამყაროში ცხოვრობენ. იმან, რასაც სპეციალურ ლიტერატურაში როლური თამაში ტექნიკა (დეასტებილობა, მასწავლებლობა) ან უძრავი მონიტორის შექმნას, რაც იწყება სიტყვებით: „მოძიო, გითომ...“ – დღეს სართოშის ქსელში გადაინაცვლა და უმთავრესად ვირტუალურ სამყაროსთან ურთიერთობით გამოიხატება. არ არსებობს მშენების რეზეპტ

სპორტი

აკადემიკურთა ფინალი

კალათბურთის ფედერაციამ დაასრულა 13-წლამდელთა კვეყნის ჩემპიონატი, რომელიც საკალათბურთო აკადემიის გუნდმა მოიგო. ფინალში მათ თანამოსახელე კლუბი, ოღონდ შინაგან საქმე-თა სამინისტროდა, დამარცხეს ორმატჩიან სერიაში. კალათბურთისმა აკადემიულებმა ორივე პაქტობა მოიგეს – პირველ შეტარებით კი – 85:68. ინაკლი ტომარაძისა და ალექსანდრე ჯაფარიძის შევირდები თავიდანვე დანიბაურდნენ და პირველ პერიოდში 26:14 იმარჯვეს. მეორებმა კიდევ უფრო გაზარდეს უპირატესობა.



– 30:13. ამით მატჩის ბედიც გადაწყდა, რადგან საერთო ანგარიშით 56:27 გამარჯვებულის გამოვლენა დროის საქმე გახდა. მომავალ ჩემპიონებს საქმე არც დიდი შესვენების შემდეგ გაურიაულებიათ, თუმცა პოზიციების შედარბით დათმეს, რადგან თავს ამოსუნთქვის უფლება მისცეს. მათ რიგებში საუკითხეს მიხეილ ზურაბაშვილი იყო, ვინც თანა გუნდებს გამარჯვებაში 20 ქულით შეეწია. ჩემპიონატში მესამე ადგილზე „დინამო“ გავიდა, რომელმაც გადაწყვეტ პაექრობაში რუსთავები, სასვე ორმატჩიან სერამში, ადგილობრივი კლუბი დაჯაბნა.

**ახალი დრო
ახალი თაობით**

სპორტის მრავალი სახეობის მსგავსად, ახალი თაობის ნინისვლა მშევილდოსნობაშიც იგრძნობა. ქალთა შორის ისინი ჯერ ვერ ლიდერობენ, რადგან იქ ძველი თაობა ყიდუად ინარჩუნებს პოზიციებს, თუმცა კარგ შედეგებს აჩვენებენ, ვაჟთა ნაკრები კი მთლიანად მათზეა დამოკიდებული. ახალი თაობის ერთ-ერთი გამორჩეული ნარმომადგენელია 17 წლის თბილისელი ვლადიშერ დოლიძე, რომელიც დედქალაქის 37-ე რუსული საჯარო სკოლის XII მოსახლეები. ახლასნ მან კიდევ ერთი წარმატება მოიპოვა – გაიმარჯვა საქართველოს ზამთრის ჩემპიონატში, სადაც ახალგაზრდული ტურნირი მოიგო. თანატოლებში შესარჩვი ეტაპიც მოიგო 564 ქულით და მერე პლეი-ოფშიც ზედიზედ აჯობა მეტოქებს. ფი-

ნალში დამაჯერებლად, 6:2 მოუგო ბათუმელ არჩილ ფარსენაძეს.

საქმაოდ კარგად გამოვიდა კიდევ ერთი ახალგაზრდა ჩუბნი, 14 წლის ხელვაჩაურელი ანა დუმბაძე, ბათუმის VIII საჯარო სკოლის მოსახლე, თუმცა ამჯერად უმედოდ დარჩა. გოგონებში კელავ დამტკიცა ლიდერის სტატუსი ასევე ბათუმელმა ციკო ფუტკარაძემ, რომელმაც საერთაშორისო მასშტაბით დამამედებელი შედევი აჩვენა – 553 ქულა და ჩემპიონიც გახდა. შეიძლება ითქვას, რომ გაისად, 24-28 თებერვალს, სლოვენიურ კოპერში, ევროპის ზამთრის ჩემპიონატში გამოსვლა გაინადდა. შევასწენებთ, რომ ჩვენი ნაკრები ამ შეჯიბრების გამარჯვებული და რამდენიმეგზის მედალის მედალისანია.

აია ჩემპიონია

დამთავრდა საქართველოს ჩემპიონატი 18-წლამდელ მორაგბეთა შორის, რომელმაც ძალიან დაძაბულ პატრიობები ჩაიარა და მოზარდთა ნამდვილ სამჭედლოდ იქცა. ტურნირი საკმაოდ მაღალი დონის იყო, რადგან მასში 19 გუნდი ჩაება. მათ ორ ჯგუფში ირ წრედ ისპარეზეს, ორ-ორი საუკეთესო კი ნახევარფინალში გავიდა. იქ გუნდები ასე დაწყვილდნენ: ხარები/აკადემია, ლოკომოტივი/აა-1. რუსთავის „ხარებმა“, პირველ შეხვედრაში, მშობლიურ არენაზე, 29:10 აჯობა სარაგბო „აკადემიას“. მართალია, მეორე დაიმო, მაგრამ უფრო ნაკლები სხვაობით – 18:27 და, ორი მატჩის ჯამში, მაინც გაიმარჯვა.

მეორე წყვილში ქუთაისის „აიამ“ ორივე შეხვედრაში იმარჯვა: შინ – 36:26, სტუმრად – 29:5 და ფინალში გავიდა. გადაწყვეტი შეხვედრა თბილისში, შევარდენის სტადიონზე გაიმართა. ქუთაისიურ-რუსთავული დაპირისპირება დაძაბული და სანახობრივად ლამაზი გამოდგა. ერთი შეხვედრი, იმდელი მორის უნაკლოდ ვერ გაისარჯენა და წუნიც მრავალდ მოიერებოდათ, მაგრამ სპოლოოდ მაინც გაიმარჯვეს – 20:9. მათ ითხოვ ლელო დადეს, რაც უდავოდ გამორჩეული შედეგია, მაგრამ, სამაგირიდ, იმორვე გარდასახვა ააცილეს, რასაც გამართლება არ აქვს. მით უფრო, რომ ამას ორი აცილებული სავარიმოც დაემატა. მათიც ბედად, რუსთაველებმა კომბინაციურ თამაში ვერ იმარჯვეს, თორმეტ გაცილებით ზუსტად ურტყამდნენ – 9-ვე ქულა 3 საჯარიმოთი დააგროვეს.

ბრინჯაოსოსთვის შეხვედრაც „შევარდენზე“ გაიმართა ფინალის წინ, რომელშიც „აკადემიამ“ „ლოკომოტივს“ 21:17 მოუგო.

**ქართულ-უკრაინული ბრძოლა გორგა**

ამ დღეებში გორის ცენტრალური სასპორტო სკოლის დარბაზში მაღალ დონზე უმასპინძლა ლევანი იაშვილის სახელობის საერთაშორისო ტურნირის, 1998-2000 წლებში დაბადებულ ხელბურთელ ბიჭებს შორის. გორში ხელბურთის დამარსებლის სახელობის ტურნირი პირველად შარშან ჩატარდა და აპირებენ, ტრადიციული გასაღონო, რაც ამ რეკონსი ხელბურთის პოპულარობას დიდად უნდობს ხელს. ამჟამინდელ ტურნირში საქართველოს 7 სხვადასხვა ქალაქის გუნდი მონაწილეობდა, თუმცა იყვნენ უცხოელებიც – უკრაინიდან მოინვიეს ქალაქ მელიტოპოლის გუნდი, რომელიც ამავე ასაკში უკრაინის ჩემპიონია. ნელს გორელები იქ გამოვიდნენ საერთაშორისო ტურნირში და ახლა საპასუხო ვიზიტით მოინვიეს მეგობრები. ფინალშიც მასპინძლები და სტუმრები გავიდნენ, საბოლოო გამარჯვება კი გორელებს დარჩა – 33:25. საინტერესოა, რომ შიდა ქართლელებმა მათ, ერთი კვირის წინ, წყვლტუბოშიც მოუგეს ანალოგურ ტურნიზე, მაგრამ მაშინ მხოლოდ ორი ქულით დაამარცხეს. ამჯერად, გორში მესამე ადგილზე წყვლტუბოელთა გუნდი გავიდა, რომელმაც ბრინჯაოსთვის პაექრობაში, ანგარიშით – 39:37, რუსთაველთა კოლექტივს სძილია.

რუსეთის უდღევება
ირაკლი თავაძე

